

BOG

DEN MORGEN JEG TILFÆLDIGVIS IKKE VAR ET INSEKT I SEPTEMBER (/BOEGER/DEN-MORGEN- JEG-TILFAELDIGVIS-IKKE- VAR-ET-INSEKT-I- SEPTEMBER-DIGTE)

Af
Marianne Larsen (/forfattere/marianne-larsen) (
2021)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/den-morgen-jeg-tilfaeldigvis-ikke-var-et-insekt-i-september-digte) for at anmelde

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/den-morgen-jeg-tilfaeldigvis-ikke-var-et-insekt-i-september-digte&title=Den morgen jeg tilfældigvis ikke var et insekt i september](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/den-morgen-jeg-tilfaeldigvis-ikke-var-et-insekt-i-september-digte&title=Den+morgen+jeg+tilfaeldigvis+ikke+var+et+insekt+i+september))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/den-morgen-jeg-tilfaeldigvis-ikke-var-et-insekt-i-september-digte&status=Den morgen jeg tilfældigvis ikke var et insekt i september](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/den-morgen-jeg-tilfaeldigvis-ikke-var-et-insekt-i-september-digte&status=Den+morgen+jeg+tilfaeldigvis+ikke+var+et+insekt+i+september)
+<http://litteratursiden.dk/boeger/den-morgen-jeg-tilfaeldigvis-ikke-var-et-insekt-i-september-digte>)

Marianne Larsen viser i sin nye digtsamling – der udkom på hendes 70-års fødselsdag – at hun er en af landets allerbedste digtere.

TAGS:

DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

TIDEN (/TAXONOMY/TERM/13773)

ERINDRING (/TAXONOMY/TERM/2813)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

UNIVERSET (/TAXONOMY/TERM/11017)

ANMELDELSE

23 mar.21

(/users/kamilla-ane-petersen)

Af Kamilla Ane Petersen (/users/kamilla-ane-petersen)

Marianne Larsen viser i sin nye digtsamling – der udkom på hendes 70-års fødselsdag – at hun er en af landets allerbedste digtere.

I denne digtsamlings humoristiske og varme univers fremskrives følelserne gennem vejrudsigter og tilstandsrapporter. Og som læser er man helt med på ideen.

Gennem digtene flettes fortid, nutid og fremtid fint sammen. Her syes ord og udtryk som gps, memory sticks og chipsede sanser ind i naturens mangfoldige verden af skabninger og barndommens sanseindtryk. Og apropos tid, så er der i digtsamlingen en tydelig forkærlighed for stilstanden. Her er uret et skyggeur – ikke et solur. Og det sættes på zero. Nydelsen er størst, når tiden står stille. Og digtsamlingens mest pittoreske digt bærer titlen 'Altså fordi' og beskriver, hvordan tiden, generationsskel og vores fremmedgjorthed overfor naturen udviskes, når vi i selskab med " *dunhammer og dyr og skyer og ringe i vandet*" indfinder os i en stilhed.

Særligt interessant ved denne digtsamling er jegets tilbageblik på barndommen og dertilhørende overvejelser omkring, hvad der sidenhen er hændt i forhold til egen verdensanskuelse. Som læser følger man derved et undersøgende og nysgerrigt jeg, der stiller spørgsmålstegn ved verden og dens fremtoning. Og den nysgerrighed manifesterer sig i sprogets legende væsen.

Der hvor Larsen er allerbedst og viser sig som landets nok dygtigste nulevende sprogsmed, er når hun skriver sanser og iagttagelser frem. Hendes sans for detaljen er opsigtsvækkende. Og hendes sans for sproget er både vildt og fortryllende og vildt fortryllende og fortryllende vildt:

"Vilde huse af strå og glas / kaster skygger // ned i eftermiddagsolen / på gaden. // Skygger af udvidende silkekraft // som skyggerne af enhver / der går forbi".

Larsen viser endnu engang, at hendes sprogmæssige erfaringsverden er så vid, at hun kan bryde ordene op og sammensætte dem på nu. Og det endda på en måde, så de nye ord virker sært genkendelige; *glasperlesvar, lystseere, desorienteringsløb* og *udhimlet* for bare at nævne nogle af de mange små sproggaver Larsen giver til sin læser. Disse sproggaver er et enestående særtræk ved Larsen, som minder om Simon Grotrians (<https://litteratursiden.dk/forfattere/simon-grotrian>) drilske sprog og vibrerende sætningskonstruktioner. Larsen fornyer, ligesom Grotrian gjorde, sproget. Hendes blik for verden og dens forunderlighed er både livbekræftende for den enkelte, men minder samtidig os alle om, at vi er ombølget af så megen skønhed, som vi bør værdsætte og værne om.

Larsen formår at skrive korte digte med så megen dybde, at ordne udvider sig, imens man læser. Samtidig viser hun med nærværende digtsamling, her særligt digtet 'Sådan et ungt menneske', at hun også mestrer at skrive længere tekster med en spændingsoptrapning.

Alt i alt minder Larsen med denne digtsamling sin læser om, at det at læse digte er horisontudvidende. Og at digte kan syes ind og udvides og derved forny vores forståelse for den verden, der omgiver os.